

Sygn. akt VII U 1676/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Jarząbek

Protokolant: sekr. sądowy Monika Bąk-Rokicka

po rozpoznaniu w dniu 01 marca 2016 r. w Warszawie

sprawy J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.:

z dnia 26 sierpnia 2015 roku, znak: E1/25/(...)

- oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 1676/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r. znak: E1/25/(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., przyznał ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury, poczynając od dnia 01 maja 2015 r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek. Wysokość świadczenia została obliczona zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt 1 w związku z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia podstawy wymiaru, organ rentowy przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia wskazując, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z poprzedniej decyzji przyjęty do obliczenia emerytury wyniósł 69,45%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, tj. 69,45% przez kwotę bazową w wysokości 1.540,20 zł wyniosła 1.069,67 zł. Do ustalenia wysokości świadczenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 33 lata, 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych oraz 4 lata, 10 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 1.540,20 \text{ zł} = 369,65 \text{ zł}$, $(398 \times 1,3\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 461,24 \text{ zł}$, $(58 \times 0,7\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 36,15 \text{ zł}$. Razem świadczenie po waloryzacji do wypłaty wyniosło 1.528,94 zł. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego o tym, że przy wyliczaniu świadczenia nie zastosował 24% kwoty bazowej na dzień zgłoszenia wniosku, ponieważ po przyznaniu emerytury, ubezpieczony J. S. nie przepracował 30 miesięcy. Mając powyższe na uwadze, organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nadal będzie pobierał emeryturę w dotychczasowej wysokości w terminie do 25-tego dnia każdego miesiąca (decyzja z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...) a.r.).

W odwołaniu od powyższej decyzji, ubezpieczony **J. S.** domagał się przyznania prawa do wyliczenia wysokości przysługującej mu emerytury z zastosowaniem nowej kwoty bazowej zarówno do części socjalnej (24%), jak i do podstawy wymiaru świadczenia. Odwołujący zaznaczył, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego, który przeliczył wysokość świadczenia z uwzględnieniem kwoty bazowej, jaka obowiązywała w dniu przyznania na jego rzecz prawa do emerytury wcześniejszej. Następnie w piśmie procesowym z dnia 25 listopada 2015 r. odwołujący sprecyzował, że wnosi o przeliczenie świadczenia na podstawie art. 55a ustawy emerytalnej wskazując, że przepis ten przewiduje możliwość ponownego obliczenia emerytury według zreformowanych zasad w stosunku do osób urodzonych przed dniem 01 stycznia 1949 r., które miały ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, jeżeli takie wyliczenie jest dla emeryta korzystniejsze. Odwołujący wskazał również, że w takiej sytuacji podstawa obliczenia emerytury w myśl zreformowanych zasad podlega obniżeniu o sumę kwot emerytur wcześniejszych pobranych przed ustaleniem prawa do emerytury z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego. Na tej podstawie, odwołujący zwrócił się o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przeliczenie przysługującego mu świadczenia emerytalnego z zastosowaniem nowej 24% kwoty bazowej, aktualnej na dzień zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia, tj. na dzień 21 maja 2015 r. (odwołanie z dnia 04 września 2015 r. k. 2, pismo procesowe z dnia 25 listopada 2015 r. k. 14 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 05 października 2015 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.** wniósł o jego oddalenie, powołując się na okoliczności przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Ponadto organ rentowy wskazał, że zmiany wprowadzone ustawą z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 552) dotyczą m.in. nowych zasad ustalenia kapitału początkowego za okresy opieki nad dzieckiem, tj. po 1,3% podstawy wymiaru, zamiast po 0,7%, możliwości zastosowania tablicy trwania życia z dnia osiągnięcia wieku emerytalnego, nowych zasad ustalania w kapitale początkowym okresu studiów (po 1/3 wszystkich okresów składkowych) oraz możliwości ponownego ustalenia emerytury na podstawie wynagrodzenia uzyskanego już po przyznaniu emerytury, jeśli nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy niż 250%. Zatem dotyczą możliwości przeliczenia okresów ze wskaźnikiem 1,3%, wyłącznie kapitału początkowego z art. 174a ust. 2a ww. ustawy, a co za tym idzie, świadczeń ustalonych przy zastosowaniu kapitału początkowego, przy czym ustalenie kapitału początkowego regulują przepisy art. 173-175 ww. ustawy emerytalnej, co dotyczy osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1949 r. Organ rentowy zaznaczył przy tym, iż z uwagi na fakt, że powyższe przepisy nie mają zastosowania do odwołującego, brak jest podstaw do przeliczenia przysługującej mu emerytury przy uwzględnieniu zmian wprowadzonych do ustawy emerytalnej na mocy ustawy z dnia 05 marca 2015 r. Jednocześnie organ rentowy nadmienił, że ponieważ od czerwca 2015 r. świadczenie wypłacane było przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. zgodnie z miejscem zamieszkania odwołującego, na mocy decyzji z dnia 08 czerwca 2015 r. organ rentowy odmówił mu prawa do przeliczenia świadczenia. Jednakże w wyniku złożonego odwołania oraz po ponownej analizie akt sprawy, decyzja ta została uchylona, natomiast wniosek został przekazany do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R. zgodnie z właściwością ze względu na zmianę miejsca zamieszkania wnioskodawcy, wynikiem czego jest wydanie zaskarżonej decyzji. Mając powyższe na uwadze, organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia świadczenia emerytalnego (odpowiedź na odwołanie z dnia 05 października 2015 r. k. 4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. S., urodzony w dniu (...), w dniu 01 września 2000 r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniosek o emeryturę. Do powyższego wniosku odwołujący załączył kwestionariusz dotyczący okresów składkowych i nieskładkowych wraz z dokumentacją potwierdzającą te okresy, w tym świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych z dnia 05 stycznia 1991 r., z dnia 14 września 1998 r., z dnia 15 grudnia 1998 r., z dnia 07 stycznia 1999 r., z dnia 06 stycznia 1999 r., z dnia 02 października 1998 r., świadectwo wykonywania pracy zaliczanej do pierwszej kategorii zatrudnienia z dnia 16 grudnia 1998 r., świadectwo pracy w szczególnym charakterze z dnia 09 listopada 1998 r. oraz świadectwa pracy z dnia 19 lipca 1969 r., z dnia 29 października 1998 r., z dnia 01 marca 1972 r., z dnia 26 października 1972 r., z dnia 24 sierpnia 1973 r., z dnia 01 lutego 1999 r., z dnia 31 maja 1975 r., z dnia 22 maja 1976 r., z dnia 09 marca 1977 r., z dnia 16 czerwca 1979 r., z dnia 12 września 1979 r., z dnia 23 stycznia 1980 r., z dnia 31 stycznia 1982 r., z dnia 22 października 1982 r., z dnia 24 marca 1983 r., z dnia 16 czerwca 1983 r. i z

dnia 30 kwietnia 1988 r. W okresie od dnia 13 maja 1988 r. do dnia 07 stycznia 1999 r. odwołujący prowadził własną zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób taksówką. Na mocy decyzji z dnia 11 lutego 1999 r. Powiatowy Urząd Pracy Nr 2 w W. przyznał odwołującemu prawo do zasiłku przedemerytalnego od dnia 26 stycznia 1999 r. (wniosek z dnia 01 września 2000 r. wraz z załącznikami k. 1-37 a.s.).

Decyzją z dnia 19 września 2000 r., znak: E (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał J. S. prawo do emerytury od dnia 23 września 2000 r., tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia przyjęto zarobki z 10 kolejnych lat kalendarzowych tj. od stycznia 1980 do grudnia 1989 r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 69,45 %. Do ustalenia wysokości emerytury uwzględniono 33 lata i 2 miesiące okresów składkowych oraz 3 lata i 2 miesiące okresów nieskładkowych. Obliczenie podstawy wymiaru świadczenia i jego wysokości nastąpiło przy zastosowaniu kwoty bazowej, wynoszącej 1.069,67 zł. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 1.540,20 \text{ zł} = 369,65 \text{ zł}$, $(398 \times 1,3\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 461,24 \text{ zł}$, $(38 \times 0,7\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 23,75 \text{ zł}$. Razem świadczenie do wypłaty wyniosło 854,64 zł i uległo zwiększeniu wraz z dokonywaniem kolejnych waloryzacji. Jednocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę świadczenia z powodu zbiegu prawa do więcej niż jednego świadczenia wskazując, że może być wypłacane tylko jedno świadczenie – wyższe lub wybrane przez ubezpieczonego. Na mocy decyzji starosty powiatu (...) z dnia 22 września 2000 r., nr: (...), odwołujący J. S. utracił z dniem 23 września 2000 r., tj. z dniem przyznania prawa do świadczenia emerytalnego, prawo do pobierania zasiłku przedemerytalnego. Po przyznaniu prawa do emerytury, odwołujący nie kontynuował zatrudnienia, jak również nie prowadził własnej zarejestrowanej działalności gospodarczej (decyzja z dnia 19 września 2000 r., znak: E (...) k. 55, decyzja z dnia 22 września 2000 r., nr: (...) k. 56, decyzja z dnia 11 marca 2003 r., znak: E (...) k. 67, decyzja z dnia 16 marca 2004 r., znak: E (...) k. 68, decyzja z dnia 14 marca 2006 r., znak: E (...) k. 69, decyzja z dnia 12 marca 2008 r. k. 71, decyzja z dnia 16 marca 2009 r., znak: E (...) k. 74, decyzja z dnia 15 marca 2010 r., znak: E (...) k. 75, decyzja z dnia 15 marca 2011 r. k. 76 a.r.).

W dniu 21 maja 2015 r. ubezpieczony J. S. złożył w organie rentowym wniosek o ponowne przeliczenie emerytury w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 552). W treści ww. wniosku, jak również w kolejnych pismach, składanych w toku postępowania wyjaśniającego, odwołujący sprecyzował, że wnosi o przeliczenie świadczenia na podstawie art. 55a ustawy emerytalnej wskazując, że przepis ten przewiduje możliwość ponownego obliczenia emerytury według zreformowanych zasad w stosunku do osób urodzonych przed dniem 01 stycznia 1949 r., które miały ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, jeżeli takie wyliczenie jest dla emeryta korzystniejsze. Nadmienił również, że w takiej sytuacji podstawa obliczenia emerytury w myśl zreformowanych zasad podlega obniżeniu o sumę kwot emerytur wcześniejszych pobranych przed ustaleniem prawa do emerytury z tytułu ukończenia powszechnego wieku emerytalnego (wniosek z dnia 21 maja 2015 r. k. 84, pismo z dnia 29 czerwca 2015 r. k. 86, pismo z dnia 13 lipca 2015 r. k. 88 a.r.).

Decyzją z dnia 08 czerwca 2015 r., znak: E/25/(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do przeliczenia przysługującego mu świadczenia emerytalnego wskazując, że po przyznaniu emerytury, odwołujący J. S. nie przepracował 30 miesięcy. Na tej podstawie, organ rentowy uznał, że brak jest podstaw do ponownego ustalenia wysokości należnej mu emerytury na podstawie art. 110 ustawy emerytalnej z uwzględnieniem aktualnej kwoty bazowej, wynoszącej 24% zarówno do części socjalnej, jak i do podstawy wymiaru świadczenia (decyzja z dnia 08 czerwca 2015 r., znak: E/25/(...), k. 85 a.r.).

W związku ze zmianą adresu zameldowania ubezpieczonego, pismem z dnia 20 lipca 2015 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. poinformował wnioskodawcę, że akta sprawy dotyczące przyznanego mu świadczenia zostały przekazane do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., który od dnia 01 sierpnia 2015 r. będzie wypłacał na jego rzecz należne świadczenie. Jednocześnie wskazał, że w wyniku złożonego przez ubezpieczonego odwołania oraz po ponownej analizie akt sprawy, decyzja z dnia 08 czerwca 2015 r., znak: E/25/(...) została uchylona, natomiast wniosek z dnia 21 maja 2015 r. został przekazany do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. ze względu na zmianę miejsca zamieszkania wnioskodawcy zgodnie z przynależnością terytorialną

(decyzja o uchyleniu z dnia 17 lipca 2015 r., znak: E/25/(...), k. 90, pismo z dnia 20 lipca 2015 r. k. 91, wniosek o zmianę danych adresowych k. 93-94, pismo z dnia 20 sierpnia 2015 r. k. 95 a.r.).

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., przyznał ubezpieczonemu J. S. prawo do emerytury, poczynając od dnia 01 maja 2015 r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek. Wysokość świadczenia została obliczona zgodnie z art. 21 ust. 2 pkt. 1 w związku z art. 53 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do ustalenia podstawy wymiaru, organ rentowy przyjął dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia wskazując, że wskaźnik wysokości podstawy wymiaru z poprzedniej decyzji przyjęty do obliczenia emerytury wyniósł 69,45%. Podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, tj. 69,45% przez kwotę bazową w wysokości 1.540,20 zł wyniosła 1.069,67 zł. Do ustalenia wysokości świadczenia, Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił 33 lata, 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych oraz 4 lata, 10 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 1.540,20 \text{ zł} = 369,65 \text{ zł}$, $(398 \times 1,3\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 461,24 \text{ zł}$, $(58 \times 0,7\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 36,15 \text{ zł}$. Razem świadczenie po waloryzacji do wypłaty wyniosło 1.528,94 zł. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego o tym, że przy wyliczaniu świadczenia nie zastosował 24% kwoty bazowej na dzień zgłoszenia wniosku, ponieważ po przyznaniu emerytury, ubezpieczony J. S. nie przepracował 30 miesięcy. Mając powyższe na uwadze, organ rentowy stwierdził, że ubezpieczony nadal będzie pobierał emeryturę w dotychczasowej wysokości w terminie do 25-tego dnia każdego miesiąca (decyzja z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...) a.r.).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego, ubezpieczony J. S. złożył odwołanie do tut. Sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie z dnia 04 września 2015 r. k. 2 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, jak również w aktach organu rentowego. Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Dokumenty te nie były przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem wynikające z nich okoliczności należało uznać za mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie. Przy tym zaznaczenia wymaga, że stan faktyczny w niniejszej sprawie był bezsporny, a strony różniły się wyłącznie, co do oceny prawnej przepisów prawa materialnego, mających zastosowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...) jest niezasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 748 z późn. zm.) podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

- 1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo
- 2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepis ust. 1 pkt. 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

W myśl art. 53 ust. 3 emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt. 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Zgodnie jednak z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień

do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Stosownie do treści art. 110 ust. 1 i ust. 2 cyt. ustawy wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15 tejże ustawy, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia wskutek zawieszenia prawa do świadczenia, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%. Na kanwie uchwały składu 7 sędziów z dnia 10 września 2009 r. (I UZP 6/09) Sąd Najwyższy przesądził, że kwotę bazową obowiązującą w dacie złożenia wniosku o emeryturę na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przez osobę mającą ustalone prawo do wcześniejszej emerytury, która podlegała co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym, uwzględnia się tylko do obliczenia części socjalnej później ustalonej emerytury (art. 53 ust. 1 pkt. I i ust. 4).

Warto w tym miejscu przywołać także treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 08 maja 2008 r. (I UZP 1/08), w myśl której ubezpieczona, pobierająca wcześniejszą emeryturę przyznaną na podstawie rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 stycznia 1990 r. w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, która po nabyciu po dniu 01 lipca 2004 r. prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podlegała przez co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym lub rentowym, ma prawo do ustalenia wysokości emerytury według kwoty bazowej z daty zgłoszenia wniosku o przeliczenie wysokości emerytury zarówno w zakresie tzw. części socjalnej, jak i części stażowej emerytury (art. 53 ust. 1 i 4 w związku z art. 110 tej ustawy). Uchwała ta powołuje się oprócz art. 53 ustawy także na art. 110 ustawy emerytalno-rentowej. W ocenie Sądu Najwyższego art. 53 ust. 4 ma charakter przepisu szczególnego w stosunku do art. 110 ustawy przez to, że przewidziane w tym ostatnim przepisie zasady znajdują zastosowanie dopiero w przypadku, kiedy zainteresowany, pobierający wcześniejszą emeryturę, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu. Przy krótszym okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu wysokość wcześniejszej emerytury będzie ustalana zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 2 pkt 1 i w związku z art. 53 ust. 3, tzn. przy zastosowaniu tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru. Zatem zgodnie z treścią tej uchwały, by zastosować nową kwotę bazową do całości świadczenia musiałby zostać spełniony zarówno wymóg podlegania przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu, jak i warunki określone w art. 110 ustawy emerytalnej.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu pozostawało zatem ustalenie wysokości emerytury odwołującego, a w szczególności kwestia możliwości zastosowania w stosunku do niego nowej 24% kwoty bazowej, obowiązującej w dacie zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia z dnia 21 maja 2015 r. zarówno do części socjalnej, jak i do podstawy wymiaru świadczenia.

W wyniku analizy treści odwołania, Sąd Okręgowy nie stwierdził jednak nieprawidłowości w obliczeniu wysokości świadczenia przez organ rentowy. Wskazać bowiem należy, że decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...), organ rentowy przyznał odwołującemu emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego po emeryturze wcześniejszej przyznanej na mocy decyzji z dnia 19 września 2000 r. Do ustalenia wysokości emerytury z podstawowego wieku emerytalnego organ rentowy uwzględnił 33 lata, 2 miesiące i 1 dzień okresów składkowych oraz 4 lata, 10 miesięcy i 14 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury została obliczona w następujący sposób: $24\% \times 1.540,20 \text{ zł} = 369,65 \text{ zł}$, $(398 \times 1,3\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 461,24 \text{ zł}$, $(58 \times 0,7\%)/12 \times 1.069,67 \text{ zł} = 36,15 \text{ zł}$. Razem świadczenie po waloryzacji do wypłaty wyniosło 1.528,94 zł. Jednocześnie organ rentowy poinformował ubezpieczonego o tym, że przy wyliczaniu świadczenia nie zastosował 24% kwoty bazowej na dzień zgłoszenia wniosku, ponieważ po przyznaniu emerytury, ubezpieczony J. S. nie przepracował 30 miesięcy. Mając powyższe na uwadze, organ rentowy stwierdził,

że ubezpieczony nadal będzie pobierał emeryturę w dotychczasowej wysokości w terminie do 25-tego dnia każdego miesiąca.

Trzeba podkreślić, że brak jest możliwości zastosowania 24% kwoty bazowej aktualnej w dacie zgłoszenia wniosku o przyznanie świadczenia z dnia 21 maja 2015 r. ponieważ po przyznaniu wcześniejszej emerytury od dnia 23 września 2000 r. do dnia przyznania emerytury z powszechnego wieku emerytalnego, tj. do dnia 01 maja 2015 r. wnioskodawca nie przepracował, co najmniej 30 miesięcy. Bezsorna w sprawie jest okoliczność że wnioskodawca pozostawał w zatrudnieniu do dnia 30 kwietnia 1988 r., natomiast w okresie od dnia 13 maja 1988 r. do dnia 07 stycznia 1999 r. prowadził własną zarejestrowaną działalność gospodarczą w zakresie przewozu osób taksówką i do tego czasu był objęty ubezpieczeniem społecznym. Z kolei od dnia 26 stycznia 1999 r. odwołujący pobierał zasiłek przedemerytalny, który został mu wstrzymany z dniem 23 września 2000 r., tj. z dniem przyznania prawa do świadczenia emerytalnego. Po przyznaniu prawa do emerytury, odwołujący nie kontynuował zatrudnienia, jak również nie prowadził własnej zarejestrowanej działalności gospodarczej.

Według powołanego wyżej art. 21 ust 2 pkt. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, podstawę wymiaru emerytury przyznanej po emeryturze stanowi zwaloryzowana podstawa wcześniej przyznanej emerytury. Z kolei wysokość emerytury dla osoby, która wcześniej była uprawniona do tego świadczenia, ustala się z uwzględnieniem art. 53, czyli emeryturę, której podstawę wymiaru stanowi podstawa wymiaru wcześniej przyznanego świadczenia oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Wyżej wymienionego przepisu nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym (art. 53 ust.4 ustawy). W takim bowiem przypadku część socjalną emerytury oblicza się od aktualnej kwoty bazowej, natomiast część emerytury należną za okresy składkowe i nieskładkowe oblicza się od zwaloryzowanej podstawy wymiaru ustalonej z zastosowaniem kwoty bazowej ostatnio przyjętej do obliczenia poprzedniego świadczenia.

Wnioskodawca nie spełnia warunków wskazanych w art. 53 ust. 4 powołanej ustawy, albowiem nie przepracował po uzyskaniu prawa do emerytury po emeryturze (decyzja z dnia 19 września 2000 r., znak: E (...), decyzja z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...)), co najmniej 30 miesięcy. W dniu 07 stycznia 1999 r. odwołujący zakończył bowiem prowadzenie własnej działalności gospodarczej i po tym dniu nie był już ubezpieczony. W związku z tym brak jest podstaw do przeliczenia jego emerytury z uwzględnieniem nowej 24% kwoty bazowej, obowiązującej w dacie złożenia wniosku o przeliczenie świadczenia z dnia 21 maja 2015 r.

Odnosząc się natomiast do możliwości zastosowania w niniejszej sprawie ustawy z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych to wskazać należy, że zgodnie z art. 174 ust. 2a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 748, po zmianie dokonanej ustawą z dnia 5 marca 2015 r.) przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2. Oznacza to, że do ustalenia wysokości kapitału początkowego zalicza się okresy urlopu wychowawczego, urlopu bezpłatnego udzielonego na podstawie przepisów w sprawie bezpłatnych urlopów dla matek pracujących opiekujących się małymi dziećmi, innych udzielonych w tym celu urlopów bezpłatnych oraz okresy niewykonywania pracy - z powodu opieki nad dzieckiem w wieku do lat 4 - w granicach do 3 lat na każde dziecko oraz łącznie - bez względu na liczbę dzieci - do 6 lat oraz na które ze względu na jego stan fizyczny, psychiczny lub psychofizyczny przysługuje zasiłek pielęgnacyjny - dodatkowo w granicach do 3 lat na każde dziecko - przy zastosowaniu wskaźnika 1,3 % podstawy wymiaru, jak do okresów składkowych (w miejsce wcześniej obowiązującego 0,7 %).

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednak, że wnioskodawca J. S., urodzony w dniu (...) ma obliczoną wysokość emerytury w oparciu o przepisy art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W stosunku do niego nie ustalano kapitału początkowego. Kapitał początkowy jest elementem podstawy obliczania emerytury w systemie zdefiniowanej składki. Ustala się go dla osób urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., które przed dniem 01 stycznia

1999 r. podlegały obowiązkowi ubezpieczenia społecznego i nie nabyły prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym albo do wcześniejszej emerytury. Skoro zatem emerytura wnioskodawcy nie była ustalana na podstawie art. 25 i art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, brak jest możliwości zastosowania przepisów ustawy z dnia 05 marca 2015 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z FUS i przeliczenia świadczenia w oparciu o wskazane w niej regulacje.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie J. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 26 sierpnia 2015 r., znak: E1/25/(...), nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

ZARZĄDZENIE

(...)